

www.parohiaserbanvoda.ro

Cuvântul care zidește ^{Supliment}

NU LIPSI DE LA LITURGHIA EUHARISTICĂ,
PENTRU CĂ EA NU ESTE COMPLETĂ FĂRĂ TINE!

SFÂNTUL CUVIOS PAISIE DE LA NEAMȚ, OCROTITORUL ȘI LUMINĂTORUL NOSTRU

Cuviosul Paisie, pe numele său de mirean Petru Velicikovski, s-a născut la 21 Decembrie 1722 la Poltava, în Ucraina, în familia unui preot. Petru a avut 11 frați și a primit o educație religioasă deosebită. După unele cercetări, se presupune că familia Sfântului Paisie s-ar fi tras din moldovenii stabiliți în ținutul Poltavei și ar fi fost chiar înrudită cu strămoșii după mamă ai lui Dimitrie Cantemir.

Petru rămâne de mic orfan de tată. Este trimis să studieze la Academia duhovnicească din Kiev (întemeiată de Mitropolitul român Petru Movilă), dar nu termină studiile, atras fiind de viața monahală și considerând că nu mai poate pierde ani la Școala din Kiev. În anul 1740 îl aflăm în Măn. Liubețki, apoi se îndreaptă spre Măn. Medvedovski, unde va îmbrăca rasa monahală cu numele de Platon.

Datorită prigoanei ocupanților polonezi, se întoarce la Kiev, la Lavra Pecerska. Aici se îndeletnicește cu pictura icoanelor. Tot aici îl va cunoaște și pe Mitropolitul Antonie al Moldovei, care ținea slujbele în limba română. Află mai multe despre mănăstirile din Moldova.

După mai multe încercări, în anul 1742 reușește să treacă granița și să ajungă în Moldova. Trece pe la Schitul Dălhăuți - Vrancea, apoi în Muntenia, succesiv la Schiturile Trăstieni - Rm. Sărat, Poiana Mărului - unde îl cunoaște pe renumitul stareț isihast Vasile de la Poiana Mărului - și la Cârnu - Buzău, schituri care se conduceau după regulile monahale athonite.

Viețuitor în muntele Athos și traducător al scrierilor Sfinților Părinți

În anul 1746, la numai 24 de ani, pleacă spre Athos. Va locui mai întâi la Măn. Pantocrator, apoi, pentru că nu-și găsește un părinte duhovnicesc pe măsură, se retrage timp de patru ani într-o peșteră. În anul 1750 vine la Athos și starețul Vasile de la Poiana Mărului, care îl tunde în monahism și îi schimbă numele în Paisie.

Sfântul Cuvios Paisie de la Neamț a fost un stareț ce a trăit pe meleaguri ucrainene, românești și athonite în secolul al XVIII-lea și a avut o influență deosebită atât asupra monahismului românesc, cât și a celui slav. Prin acest sfânt, isihasmul și-a recăpătat rostul pe care l-a avut în ortodoxie.

Pentru că nu va găsi de la început un povățuitor iscusit care să-l îndrume în viața duhovnicească, va căuta în mănăstirile athonite scrieri ale Sfinților Părinți, atât originale grecești, cât și traduceri în slavonă. Citindu-le, își dă seama că cele slavonești nu sunt bine traduse și pentru a le îndrepta le compară cu cele grecești. Scrise însă într-o limbă arhaică, greu de priceput chiar și de mulți din grecii contemporani, Sfântul Paisie purcede în a-și lua ajutoare uceniciei săi români, care cunoșteau foarte bine limba greacă, pentru a traduce în limba română originalele grecești. La Athos încep deci traduceri manuscriselor din greaca veche în română, iar din aceasta mai apoi în slavonă.

Întemeiază Schitul Sf. Ilie

În jurul Sfântului Paisie se strâng din ce în ce mai mulți ucenici care îi cer sfat și îndrumare în viața monahală. Pe când Cuviosul avea 36 de ani, Episcopul Grigorie de la Athos îl hirotonește ieromonah. Primul său ucenic a fost

monahul Visarion, venit din Moldova, la care se adaugă și alții, tot moldoveni. Primind binecuvântarea Patriarhului Serafim, Sfântul Paisie întemeiază schitul Sf. Ilie, cu 5 chilii. Curând vor locui aici 60 de ucenici de multe naționalități: români, ruși, ucraineni, greci sau bulgari.

Întoarcerea în țară a Sf. Paisie împreună cu obștea sa

După 17 ani petrecuți în Athos, în anul 1763 hotărăște să se întoarcă în țară, căci nu mai putea locui la Schitul Sf. Ilie. Se stabilește împreună cu cei 64 de ucenici ai săi mai întâi la Schitul Vărzărești - Focșani, apoi se îndreaptă spre Iași, după ce mitropolitul de la București - grec de neam - l-a refuzat.

La Iași, Mitropolitul Gavril Calimah, pe care-l cunoscuse la Athos, îi încredințează Mănăstirea Dragomirna, ctitorie din anul 1609 a lui Anastasie Crimca. Mănăstirea va primi din ce în ce mai mulți ucenici români, ruși și ucraineni. Aici starețul va sta 12 ani, formând o obște de 350 monahi.

Alcătuiește un important regulament monahal, cunoscut sub numele de „Așezământul de la Dragomirna”, în opt puncte, care introducea rânduiala în viața călugărilor. Monahii erau obligați să ducă viața de obște, să lucreze în diferite ateliere și ascultări. Starețul să fie ales de obștea tuturor viețuitorilor și confirmat de mitropolit. Tot aici Sfântul Paisie înființează o bolniță, adică un spital, pentru bolnavi și bătrâni.

Dragomirna, locul de naștere al Filocaliei românești

Când în anul 1763 Sfântul Paisie pleacă de la Athos, aduce în țară multe manuscrise grecești, dar și traduceri românești și slavone. Ceea ce începuse la Sfântul Munte va continua la Dragomirna, Secu și mai ales la Neamț. Să nu uităm însă că și în țară se traduseseră deja multe din scrierile patristice. Așa se face că în anul 1769 monahul Rafail copistul adunase într-un manuscris - Filocalia de la Dragomirna - prima colecție majoră de traduceri românești filocalice, care număra 626 pagini. Astfel avem prima Filocalie tradusă într-o limbă vorbită, cu mult înainte de cea a Sfântului Nicodim Aghioritul și Macarie al Corintului publicată în 1782 la Veneția în greaca veche și de cea paisiană în slavonă „Dobrotoljubije”, tradusă la cererea Mitropolitului Gavriil al Petersburgului, publicată în 1793 la Moscova. La 1769 se pare că erau deja traduse în limba română toate textele filocalice ale lucrării lui Nicodim Aghioritul.

Dar opera Sfântului Paisie nu se rezumă la traduceri. Dintre operele sale personale menționăm lucrarea „Șase capitole asupra rugăciunii inimii” în care Sfântul Paisie expune sistematic bazele biblice și patristice ale rugăciunii lui Iisus, pregătirea celui care o practică și efectele acestei rugăciuni. În această Apologie a Rugăciunii inimii ne învață că cel ce practică Rugăciunea are nevoie de sfatul unei persoane experimentate. Rugăciunea minții are mai multe trepte: pentru începători, care duc o viață activă, și ea este însoțită obligatoriu de

post, rugăciune și priveghere; o altă treaptă pentru cei desăvârșiți, în care rugăciunea minții corespunde vieții contemplative. Când sufletul se purifică de patimi, el poate primi harul divin care-l conduce spre viziuni spirituale, descoperindu-i tainele divine la care cu mintea nu se poate ajunge. Este stadiul rugăciunii vizionare sau al rugăciunii pure, după Sf. Isaac Sirul, din care izvorăște viziunea. Iar rugăciunea pură este darul exclusiv al lui Dumnezeu.

Lavrele Secu și Neamț în înnoirea isihastă

Pentru că Bucovina intră sub ocupația austrieilor, în anul 1775, starețul Paisie, însoțit de 200 de ucenici, este nevoit să plece la Măn. Secu, continuând pravila de la Dragomirna. În anul 1779, la dorința domnitorului Constantin Moruzzi (1777-1782), Paisie devine egumen al mănăstirii Neamț și va avea grijă de obștile celor două mănăstiri, Secu și Neamț.

La Neamț activitatea starețului este deosebit de bogată. Întărește aici rânduielile monahale athonite, cu viață de obște, slujbe zilnice și predici, cu muncă și rugăciune, după regula Sf. Vasile cel Mare, grijă pentru bătrâni și bolnavi.

Starețul construiește la Măn. Neamț un spital, o casă de oaspeți și noi chilii, numărul monahilor trecând de 800: români, ruși, bieloruși, ucraineni, greci, sârbi și bulgari. Preocupările starețului s-au concretizat într-o imensă activitate literar bisericească: două echipe de traducători, de copişti și de critici, cu el în frunte, lucrau fără întrerupere la revizuirea și traducerea scrierilor filocalice în slavonă și în română. Numărul total al manuscriselor din timpul său se ridică la 300, dintre care 44 alcătuite de el însuși. Măn. Neamț devine astfel un deosebit de important centru de cultură teologic-ascetică.

Neoisihasmul paisian depășește granițele Moldovei

A trecut la Domnul la 15 noiembrie 1794, la vârsta de 72 de ani, fiind înmormântat în biserica Măn. Neamț. Influența paisiană a fost deosebit de

puternică în Moldova prin stareții Ilarion de la Secu și Sofronie de la Neamț sau prin ucenicii săi: Visarion, Gherontie și Dorotei, trimiși la studii în Muntenia. În Muntenia, paisianismul s-a răspândit datorită starețului Gheorghe de la Căldărușani în mănăstirile Cernica și Căldărușani.

Manuscrisele rămase de la Sfântul Paisie și de la școala sa de traducători au fost împărțite între bibliotecile mănăstirilor Dragomirna, Secu și Neamț, iar multe dintre ele au luat drumul altor mănăstiri din țară și din Rusia mai ales.

Cei care au contribuit la răspândirea lor sunt cu precădere ucenicii Sfântului Paisie, care au plecat în alte mănăstiri. De exemplu, prin bibliotecarul Andronic Popovici ajung la Noul Neamț din Basarabia două valize cu manuscrise și cărți de o inestimabilă valoare, dintre care cea mai completă culegere de scrieri ale starețului Paisie în slavonă. Numeroase manuscrise slavone s-au răspândit în mănăstirile ortodoxe din Bulgaria, Serbia și de la Athos, schitul Sf. Ilie și Măn. Pantocrator, ducând mai departe spiritului paisian. Rânduielile sale monahale au influențat masiv viața religioasă a Bisericii Ruse. Mulți dintre ucenicii săi s-au răspândit în 117 mănăstiri și schituri din 35 de eparhii ale acestei Biserici. Au fost alcătuite mai multe „Vieți” ale starețului Paisie, scrise de monahii Spiridon de la Neamț, Mitrofan, Grigorie, Andronic sau Vitalie.

Starețul Paisie de la Neamț este unul din cei dintâi scriitori asceți ai secolului al XVIII-lea. Curentul de reînnoire a vieții monahale pe care l-a creat a avut un efect benefic și prin faptul că a contracarat curentul de grecizare și a favorizat impunerea limbii poporului în biserică, cultură și literatură. Pentru viața sa ascetică, pentru bogăția învățăturilor sale și pentru contribuția la înnoirea monahismului, a fost trecut în rândul sfinților. Mai întâi de către Biserica Ortodoxă Rusă, la 6 iunie 1988, apoi de către Biserica Ortodoxă Română la 21 iunie 1992. ❀

INVITAȚIE LA HRAM

14 și 15 noiembrie 2023

Ordinul „Sfântul Ierarh Martir Antim Ivireanul” pentru activitatea desfășurată ca director al Seminarului Teologic din București, iar în anul 2018 a primit Ordinul „Sfinții Martiri Brâncoveni” pentru finalizarea lucrărilor de consolidare și restaurare a ansamblului Bisericii Bucur Ciobanul. Iar de la 1 martie 2022, părintele Ionuț Bărbulescu a fost numit protopop al Protoieriei Sector 4 Capitală. În această calitate ne-a fost aproape și anul trecut la hramul Sfântului Paisie (foto).

Bineînțeles că vor veni și alți preoți prețuiți și îndrăgiți de enoriașii noștri. Îi invităm să revină la Biserica Șerban Vodă ori de câte ori au ocazia. Iar aceste zile vor fi pentru toți sfințitoare și aducătoare de pace, încredere și bucurie. Veniți, deci, să aducem închinare și recunoștință Maicii Domnului și Sfântului Cuvios Paisie de la Neamț, mulțumindu-le tuturor sfinților prezenți pentru ajutorul și ocrotirea lor. Mai mult ca niciodată avem nevoie de comuniunea cu sfinții și de mai multă rugăciune și trăire creștină autentică.

Hram binecuvântat tuturor! ❖

A devenit tradiție în parohia Șerban Vodă ca de praznicul Sfântului Cuvios Paisie de Neamț să vină la slujbele din aceste zile arhieriei și sobor de preoți și, mai nou, să aducem racle cu sfinte moaște. Anul trecut, cu binecuvântarea PF Părinte Patriarh Daniel, am primit moaștele Sfântului Ierarh Nectarie de la Eghina care cu numai câteva zile înainte fusese prăznuit. Anul acesta, cu aceeași înaltă binecuvântare, vom primi icoana făcătoare de minuni a Maicii Domnului „Siriaca” de la Mănăstirea Ghighiu, județul Prahova.

Iată programul de anul acesta al hramului:

- ❖ În dimineața zilei de marți, 14 noiembrie 2023, vor fi scoase în pridvorul bisericii, spre închinare, raclele cu sfinte moaște ale Sfântului Cuvios Paisie de la Neamț, dar și celelalte: ale Sf. Ier. Nicolae, arhiepiscopul Mirelor Lichiei, ale Sf. Ap. Petru și Pavel, ale Sf. Ier. Ambrozie, episcopul Mediolanului, ale Sf. Ier. Luca, arhiepiscopul Crimeei și ale Sf. Necunoscut de la Măn. Neamț.
- ❖ Apoi, între orele 10 și 11 va sosi de la Mănăstirea Ghighiu icoana făcătoare de minuni a Maicii Domnului „Siriaca”; va urma slujba acatistului.
- ❖ Seara, între orele 17 și 20 va avea loc slujba Vecerniei mari cu litie.
- ❖ Miercuri, 15 noiembrie 2023, orele 8-12, va avea loc sfințirea Centrului Social de către delegatul PF Părinte Patriarh Daniel, Pc. Pr. Costel Burlacu, vicar administrativ al Arhiepiscopiei Bucureștilor și se vor oficia slujbele de Utrenie și Sfânta Liturghie.
- ❖ Între orele 17 și 19 va avea loc Taina Sfântului Maslu.
- ❖ În jurul orei 19 se va încheia pelerinajul de hramul Sfântului Cuvios Paisie de la Neamț prin plecarea icoanei Maicii Domnului „Siriaca” și ducerea raclelor cu sfinte moaște în biserică.

Cu siguranță vom avea mulți oaspeți, preoți și diaconi, prieteni dragi, care ne-au vizitat nu o dată de-a lungul anilor.

Printre ei, așteptăm cu drag prezența în mijlocul nostru a PC Părinte Ionuț Bărbulescu, protopop al Protoieriei Sector 4.

Câteva cuvinte pentru cei care nu-l cunosc.

Părintele prof. dr. Ionuț Bărbulescu s-a născut la 29 februarie 1976. În anul 1995 a absolvit Seminarul Teologic Liceal Ortodox din București, iar în 1999 a absolvit Facultatea de Teologie Ortodoxă „Justinian Patriarhul” din București. În anul 2018 a obținut titlul de

doctor în teologie la Cluj-Napoca, cu lucrarea „Comunicarea nonverbală în predică. Studiu comparativ”, sub îndrumarea pr. prof. dr. Vasile Gordon. Din anul 2000 este profesor la Seminarul Teologic Ortodox „Nifon Mitropolitul” din București, în perioada 2012-2017 fiind și directorul acestei instituții de învățământ teologic.

Din anul 2005 este preot paroh al Bisericii Bucur Ciobanul din Capitală, unde s-a implicat în lucrările de consolidare și restaurare a bisericii-monument istoric de categoria A. În 2011 a fost hirotesit iconom stavrofor, în 2016 a primit

Icoana Maicii Domnului „Siriaca”

La câțiva pași de Ploiești, Mănăstirea Ghighiu adăpostește o mare comoară spirituală: icoana Maicii Domnului „Siriaca”, icoană grabnic ajutătoare, care nu conținește nici astăzi a face minuni. Aflat într-o vizită mai lungă în România, pe 25 februarie 1958 Preasfințitul Vasile Samaha, episcop de Serghiepolis din cadrul Patriarhiei Antiohiei, a fost dus la Mănăstirea Ghighiu. Cu prilejul acestei vizite, episcopul a dăruit mănăstirii o icoană a Maicii Domnului, veche de peste patru sute de ani.

În Patriarhia Antiohiei, această icoană a Maicii Domnului era cunoscută sub numele de Maica Domnului din Bhamdoun – Muntele Libanului. Nu se cunosc împrejurările în care icoana a ajuns din Liban la Mitropolitul Vasile Samaha.

În sunet de clopoteși cântări duhovnicești, icoana a fost purtată pe brațe de vlădiciei Vasile și Teoctist, urmași de toate viețuitoarele chinoviei, și așezată cu mare cinste în paraclisul mănăstirii, unde s-a făcut și întâia rugăciune de obște înaintea

prețiosului chip al Maicii Domnului. După ce au așezat icoana în paraclisul mănăstirii, Preasfințitul Vasile Samaha s-a așezat în genunchi în fața acesteia, cerându-i Maicii Domnului iertare, crezând că a dorit să plece din Siria din pricina păcatelor săvârșite de către credincioșii de acolo. Cu greu s-a despărțit episcopul de icoana Maicii Domnului, plângând neîncetat.

Ca semn de recunoștință pentru rugăciunile împlinite de Maica Domnului la icoană, multă vreme au stat înșirate

numeroasele bijuterii care erau donate de credincioșii recunoscători și care au fost folosite pentru împodobirea icoanei.

În anul 2008 icoana Maicii Domnului „Siriaca” a împlinit 50 de ani de când se află în Mănăstirea Ghighiu și cu această ocazie a fost restaurată și împodobită cu o ramă din aur, iar Maicii Domnului și Mântuitorului li s-au aplicat aureole din aur cu perle și rubine naturale. Specialiștii au spus atunci că icoana datează din secolul al XVI-lea, este pictată pe lemn de santal și este de proveniență din Rusia. Cum a ajuns în Siria nu știm, se pare că Patriarhia Antiohiei avea legături strânse cu Rusia. Icoana este o reproducere a icoanei Maicii Domnului din Kazan.

În ședința din 15 februarie 2018, Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române a aprobat înscrierea în calendarul Bisericii Ortodoxe Române, începând cu anul 2019, a cinstirii Sfintei Icoane a Maicii Domnului „Siriaca” de la Mănăstirea Ghighiu în ziua praznicului Izvorului Tămăduirii.

Despre icoana Maicii Domnului Kazanskaia, prototipul icoanei Maica Domnului „Siriaca”

Este una dintre cele mai cunoscute icoane făcătoare de minuni din Biserica Ortodoxa din Rusia, considerată ocrotitoarea orașului Kazan și a poporului rus. Această icoană a Preasfintei Născătoare de Dumnezeu cu Pruncul este unică prin faptul că în ea este zugrăvită o singură mână – dreapta – a Pruncului Hristos, care binecuvântează. Măinile Maicii Domnului și mâna stângă a Mântuitorului nu sunt vizibile, ci se află sub veșminte.

Două mari catedrale, în Moscova și în Sankt Patersburg, sunt închinare Maicii Domnului din Kazan, și numeroase alte biserici din Rusia.

Conform tradiției, icoana ar fi fost adusă în Rusia de la Constantinopol, în secolul al XIII-lea. După ce tătarii au asediat și cucerit orașul Kazan, l-au transformat în capitala Hanatului lor, în anul 1438, iar icoana Maicii Domnului din Kazan nu a mai fost menționată în nici o

cronică. Informații despre icoană încep să apară la câțiva ani după eliberarea orașului de sub stăpânirea tătară, de către Ivan cel Groaznic, în anul 1552.

Maica Domnului i s-a arătat în vis unei fetei de zece ani, ce se numea Matriona, spunându-i să scoată de sub ruinele unei case arse chipul sfânt, frumos zugrăvit. Vedenia s-a repetat până când copila a înțeles că icoana trebuia căutată printre dărămăturile indicate. Conform instrucțiunilor primite în vis, Matriona a mers la arhiepiscop și i-a povestit visele ei, dar acesta nu a luat-o în serios.

Pe 8 iulie 1579 Matriona și mama ei au dezgropat icoana Preasfintei Născătoare de Dumnezeu de sub cenușa unei case, unde fusese ascunsă mult timp de furia tătarilor. Icoana era strălucitoare și frumoasă, ca și cum ar fi fost nouă. Auzind cele petrecute, arhiepiscopul a venit îndată și s-a rugat înaintea icoanei, pocăindu-se pentru necredința lui. El a luat icoana și a așezat-o în Biserica „Sf. Nicolae” din Kazan, unde un bărbat care era orb s-a vindecat chiar în acea zi.

La această biserică slujea ca preot Ermoghen, care mai târziu a fost ales mitropolit de Kazan. El a mutat icoana în Catedrala „Buna Vestire” din Kazan și a stabilit ziua de 8 iulie ca zi de prăznuire a icoanei Maicii Domnului din Kazan. Aici, Preasfânta Născătoare de Dumnezeu a săvârșit numeroase tămăduiri sufletești și trupești prin sfântă icoana sa. Despre aceste evenimente aflăm din Cronicile lui Ermoghen, care au fost scrise la cererea țarului, în anul 1595.

În anul 1612, când Ermoghen a devenit patriarh al Moscovei și al Întregii Rusii, Moscova a fost ocupată de invadatorii polonezi. Patriarhul a făcut un apel către poporul rus ca să se ridice la luptă și să-și apere pământurile. Icoana făcătoare de minuni a Maicii Domnului din Kazan a fost adusă în fruntea armatei condusă de cneazul Dimitrie Pojarski.

Când armata poloneză a fost în cele din urmă izgonită din Moscova, la 22 octombrie 1612, victoria a fost atribuită mijlocirii Maicii lui Dumnezeu, prin icoana din Kazan. În

aceiași an, atunci când țarul Mihail Feodorovici a urcat pe tron, a instituit zilele de 8 iulie și 22 octombrie ca sărbători în cinstea icoanei Maicii Domnului din Kazan.

Țarul a ferecat icoana Maicii Domnului într-o îmbrăcăminte de aur, pietre prețioase și perle. Mai târziu, a fost făcută o nouă ferecătură de către împărăteasa Ecaterina.

Minuni ale icoanei Maicii Domnului „Siriaca”

Stavrofora Pelaghia Tudor († 26 martie 2013), stareța Mănăstirii Ghighiu între anii 1955 și 2008, a trăit două minuni și în același timp arătări ale Maicii Domnului, care s-au petrecut în viața cuvioșiei sale. Prima a avut loc în anul 1995, când monahia se afla în pelerinaj la Locurile Sfinte, iar Maica Domnului din icoană i s-a arătat în vis, spunându-i să o aducă din paraclis, unde fusese așezată în 1958, în biserica mare. Visul s-a repetat de trei ori la rând. Icoana a stat în biserica din cimitir 34 de ani. Cum a revenit în mănăstire, maica stareță Pelaghia a purces la împlinirea poruncii date de Maica Domnului de a fi adusă icoana în biserica mare, spre a fi de ajutor tuturor celor care se roagă ei cu credință.

A doua minune s-a petrecut în anul 2006. Fiind în vârstă de 86 de ani și având o veche suferință cardiacă, în ajunul Praznicului Adormirii Maicii Domnului monahia a făcut o complicație, ajungând de urgență la Spitalul Județean, mai mult moartă decât vie. În comă fiind, primele manevre medicale făcute nu s-au arătat prea eficiente. Două zile situația a fost destul de incertă. Atunci medicul curant, Dr. Octavian Sârbu, a introdus o nouă schemă de tratament care imediat a dat rezultate. Starea generală a început să se îmbunătățească progresiv.

Când a putut să vorbească, Stavrofora Pelaghia Tudor a povestit că Icoana Maicii Domnului din biserică i s-a arătat stând deasupra patului și se mira cum stătea așa în aer fără să fie sprijinită pe ceva. De atunci a simțit că Maica Domnului o va face sănătoasă.

Dar multe sunt minunile care se fac neîncetat la această icoană, tămăduiri mai cu seamă. Una dintre ele a avut loc nu demult. Știm de fetița cea mică a protopsaltului Mihail Bucă (Tronos), Irene Ecaterina, care s-a vindecat de leucemie prin rugăciunile sutelor de preoți, dar și a miilor de credincioși impresionați de gravitatea bolii fetiței.

Anul trecut familia Bucă, care are mare evlavie la icoana Maica Domnului „Siriaca”, a venit cu multă speranță la Ghighiu atunci când, între dozele de citostatice, analizele de sânge ale micuței indicau rezultate foarte proaste. Maica stareță a dus-o pe Irene la icoana Maicii Domnului, a deschis icoana, s-au rugat toți, iar fetița a sărutat icoana. În câteva zile analizele, în chip minunat, au arătat valori normale. Și astfel tratamentele au putut continua. Azi Irene a depășit leucemia. **(Sursa informațiilor: doxologia.ro) ❀**